

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

November 2012 • Nr. 83

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 22 danske miljø- og udviklingsorganisationer.

92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden.

Anton Vorauer / WWF-Canon

Indhold

COP18 et vigtigt skridt på vejen.....	2	Skovbevarelse og klima – Danmark må sikre rettigheder	6
Tid til årets klima-eksamen	2	Nye sult-tal: Hvert 8. menneske sulter	7
Manglende klimapenge bliver et hovedtema ved COP18.....	3	Hvor er kvinderettighederne og ligestilling i Rio+20 og 2015-målene?.....	7
Orkanen Sandy – vil den ændre USA's klimapolitik?.....	4	Kampen om sikkert medicinsk udstyr.....	8
Ny aftale om finansiering til biodiversitet – langt fra nok.....	4	Arrangementer	10
EU-Kommissionen anerkender biobrændstofs sociale konsekvenser	5		

COP18 - et vigtigt skridt på vejen

Af Martin Lidegaard, Klima-, Energi- og Bygningsminister (RV)

I slutningen af oktober deltog jeg i det sidste forberedende ministermøde inden COP18, den såkaldte Pre-COP, i Seoul. Det var en anledning til, at en lang række ministre kunne føle hinanden på tænderne og få et klarere billede af, hvad vi kan og bør opnå i Doha.

"Vi har taget gode skridt i den rigtige retning, men det samlede ambitionsniveau er fortsat ikke tilstrækkeligt [...]"

For det første skal vi endeligt beslutte os for en ny forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen. For det andet skal vi have afsluttet den midlertidige arbejdsgruppe om langsigtet fælles handling under Konventionen - og i stedet begynde at fokusere indsatsen på arbejdet i underorganerne, der har ansvaret for den egentlige implementering.

Den midlertidige arbejdsgruppe har siden 2007 fostret mange væsentlige beslutninger, f.eks. lanceringen af Den Grønne Fond og Standing Committee med danske medlemmer, Teknologicentret og -netværket, et rammeprogram for øgede tilpasningsindsatser, et arbejdsprogram for langsigtet finansiering og et register over ulandenes reduktionsindsatser. Herudover er ilandene ved at være i mål med den lovede opstartsfinansiering på 30 mia. USD i perioden 2010-12, hvoraf Danmarks andel udgør 1,2 mia. kr.. Og mere end 90 lande har afgivet tilsagn om reduktionsindsatser frem mod 2020.

Men ambitionerne stopper ikke her. Vi har taget gode skridt i den rigtige retning, men det samlede ambitionsniveau er fortsat ikke tilstrækkeligt – og vi savner fortsat svar på, hvad der skal ske efter 2020. Derfor vil

COP18 også være en platform for indgående drøftelser af, hvordan vi i fællesskab kan øge ambitionsniveauet frem mod 2020. Dette er altafgørende. Og så skal vi selvfølgelig drøfte, hvordan en ny aftale kan udformes, så den bliver ambitiøs, retfærdig og fleksibel med juridiske forpligtelser for alle lande senest i 2020.

Det hele hænger sammen. Uden fremdrift i forhandlingerne om en international klimaaftale med effekt for alle fra 2020 og afslutning af forhandlingerne i den midlertidige arbejdsgruppe vil en aftale om en anden forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen isoleret set være mindre værd. Der skal derfor leveres på alle elementer i den pakke, som vi blev enige om i Durban sidste år.

Alt dette går hånd i hånd med konkrete initiativer, der skal bidrage til at reducere udledningen af drivhusgasser, og som vi bl.a. støtter over den danske Klimapulje.

"Det hele hænger sammen. [...]Der skal derfor leveres på alle elementer i den pakke, som vi blev enige om i Durban sidste år."

Det konkrete samarbejde, som vi har sat i gang med lande som Sydafrika, Vietnam, Kina og Mexico skal hjælpe disse hastigt voksende vækstøkonomier i retning af lavemissionssamfund inden vinduet til en fremtid inden for 2 gradersmålet lukkes. Samtidig bidrager denne indsats i handlingssporet til at skabe tillid og troværdighed i klimaforhandlingerne.

Der er nok at tage fat på – både på COP18 i Doha og i årene fremover.

Tid til årets klima-eksamen

Af Tove Maria Ryding, forhandlingsekspert, Greenpeace

Så nærmer tiden sig, hvor alverdens ministre pakker de grønne slips, flotte taler og små vindmølle-pins, klar til at tage til årets klimakonventionsmøde, COP 18 i Doha, og

forklarer journalisterne, at den hastigt eskalerede klimakrise skam ikke skyldes manglende handling fra deres side. Samtidig er verdenen absurd nok ved at løbe tør

for klimaforpligtelser. Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode, den eneste juridisk bindende aftale med konkrete, individuelle mål for reduktion af landes CO₂-udledninger, slutter d. 1. januar 2013 – samme dag som de rige landes 3-årige løfter om klimafinansiering til u-landene udløber. I Doha skal regeringerne derfor – fem minutter før lukketid – tage stilling til om Kyoto protokollen og klimafinansieringen skal fortsættes. Begge spørgsmål er helt essentielle skridt på vejen til en ambitiøs, global klimaaftale i 2015, så der er meget på spil.

” I Doha skal regeringerne – fem minutter før lukketid – tage stilling til om Kyoto protokollen og klimafinansieringen skal fortsættes.”

Og apropos hastesager så vil spørgsmålet om de deprimerende uambitiøse 2020 målsætninger for reduktion af CO₂-udledningerne naturligvis også hænge i luften. EU har i årevis benægtet påstanden om, at unionens reduktionsmål for 2020 (20% reduktion i forhold til 1990) er så lavt, at det reelt ikke kræver nogen indsats ud over de tiltag, EU allerede har planlagt.

Denne diskussion er nu blevet sat på spidsen, eftersom tal fra EU's eget miljøagentur nu viser, at EU faktisk nåede målet allerede i 2011 – 9 år før tid. Det er jo naturligvis positivt, men rejser også det spændende spørgsmål: Hvad har EU så tænkt sig at bidrage med frem til 2020? Ingenting?

“Der er plads til forbedring hos alle parter. Og det er lige præcis derfor, klimakrisen stadig kan løses.”

Heldigvis er Danmark medlem af klubben af lande, som mener, at EU's mål skal øges til 30%, og kommer samtidig til Doha med et bredt og fremadrettet nationalt energiforlig i baglommen. Så den danske regering kan bestemt tage det stolte ”hos os sker der noget”-smil på læben og forvente anerkendende klap på skulderen. Især fordi det endnu ikke rigtig er blevet omverdenen bekendt, at klimaduksen Danmark samtidig løber rundt og eksperimenterer med skifergas i baghaven – en teknologi som både klimamæssigt og miljømæssigt er stærkt problematisk. Der er plads til forbedring hos alle parter. Og det er lige præcis derfor, klimakrisen stadig kan løses.

Manglende klimapenge bliver et hovedtema ved COP18

Mattias Söderberg, klimarådgiver, Folkekirkens Nødhjælp

Orkanen Sandy er det seneste store eksempel på, at det haster med handling på klimaoområdet. Men handling koster penge – også for de fattige ulande, der ikke har bidraget til problemet. De rige lande har derfor, som en del af aftalen fra klimatopmødet i København, forpligtet sig til at finde 30 milliarder USD til en såkaldt opstartsfinansiering til klimaindsatsen i ulandene i perioden 2010-12. Men fra næste år løber denne aftale ud, og der er endnu ikke nogen ny aftale om, hvad der så skal ske.

“[...] handling koster penge – også for de fattige ulande, der ikke har bidraget til problemet.”

Blandt dagsordenspunkterne for det kommende klimatopmøde i Doha (COP18) i december, er spørgsmålet om finansiering derfor et af de vigtigste. Udover at der er et

stort behov for penge til indsatsen i mange ulande, er finansiering også en vigtig brik i det politiske spil.

“Uden en aftale om penge på COP18 er det ikke sandsynligt, at ulandene hverken kan eller vil gøre den indsats, der er nødvendig.”

Hvis ikke de rige lande vil forpligtige sig til at støtte op om handling i ulandene, vil det være svært at forvente, at ulandene forpligtiger sig til den nødvendige handling. Resultatet risikerer at blive et klimatopmøde, hvor der ikke er nogen, der vil gå foran - et møde uden ambition og handling.

Klimafinansiering kommer op på flere måder på COP18. Både mulighederne for langsigtet finansiering og finansiering de førstkommende år skal diskuteres mellem

landene. Og uden en klar aftale her er der en stor risiko for, at den internationale klimafinansiering bliver mindre de kommende år, hvor der er brug for det modsatte – med en væsentlig mindre klimaindsats til følge. Derfor er der nu brug for, at de rige lande,

herunder EU og Danmark finder de penge, der skal til for at støtte de fattige landes klimaindsats. Uden en aftale om penge på COP18 er det ikke sandsynligt, at ulandene hverken kan eller vil gøre den indsats, der er nødvendig.

Orkanen Sandy – vil den ændre USA's klimapolitik?

Af Troels Dam Christensen, koordinator for 92-gruppen

Lige nu slikker USA og de omkringliggende lande sårene efter orkanen Sandy. Den største orkan der har ramt området i nyere tid. Mindst 160 mennesker er dræbt i Caribien, USA og Canada og de store ødelæggelser vurderes til at komme til at koste flere hundrede milliarder kr. alene i USA.

"[...] det er på tide, at vi begynder at se og italesætte sammenhængen mellem de menneskeskabte klimaændringer og det stadig mere ekstreme vejr"

På trods af den store opmærksomhed orkanen har fået, er der meget få, der har koblet dens hærgen med de menneskeskabte klimaændringer. Det er der ellers god grund til. Godt nok kan man ikke sige, at det enkeltstående vejrfænomen som Sandy skyldes klimaændringer, men de menneskeskabte klimaændringer vil ifølge videnskaben netop betyde hyppigere og mere ekstreme vejrfænomener som kraftig nedbør, tørke og orkaner – som f.eks. Sandy. Så det er på tide, at vi begynder at se og italesætte sammenhængen mellem de menneskeskabte klimaændringer og det stadig mere ekstreme vejr, vi ser i disse år.

"De to amerikanske præsidentkandidater undgik at tale klima i valgkampen – men måske har klimaet nu talt til dem."

USA har om nogen været fodslæbende i den globale klimaindsats, og det er ikke mindst på grund af USA, at det ikke er lykkedes at indgå en global klimaafnede, der for alvor gør noget ved problemet. Spørgsmålet er nu, om tørken, der ramte USA i sommers, og orkanen Sandy kan være med til at overbevise amerikanerne om, at der bør gøres mere. De to amerikanske præsidentkandidater undgik at tale klima i valgkampen – men måske har klimaet nu talt til dem.

Til dem der siger, at et ikke kan betale sig at gøre noget ved klimaændringerne er kun at sige: Se på omkostningerne ved Sandy. Og husk så samtidig at det er det, der sker, når klimaændringer rammer et rigt velfungerende land som USA. For de fattige udviklingslande, der ikke er skyld i problemet, bliver klimaændringerne meget mere katastrofale.

Ny aftale om finansiering til biodiversitet – langt fra nok

Ann Berit Frostholt, Danmarks Naturfredningsforening og Christine Mulvad, 92-gruppen

Efter lange og seje forhandlinger om penge til verdens biodiversitet til COP11 forhandlingerne i Indien i oktober, nåede verdens lande til enighed om at fordoble den nuværende internationale finansiering inden

2015. Det var helt afgørende for parterne at få en aftale om øget finansiering på plads, da flere udviklingslande med Kenya i spidsen undervejs i forhandlingerne truede med at stoppe deres indsats for at indfri de 20

Aichi-biodiversitetsmål, som blev vedtaget i 2010, og dermed indsatsen for at standse tabet af biologisk mangfoldighed. Det havde været en katastrofal udgang på COP 11, hvis det var sket.

Men træerne vokser ikke ind i himmelen. Håbet var, at parterne ville indgå en økonomisk aftale, der ville give et solidt afsæt for arbejdet med at sikre verdens natur frem mod 2020, i overensstemmelse med den kurs der er lagt i de 20 Aichi-biodiversitetsmål. Og faktum er, at aftalen langt fra sikrer de ressourcer, der skal til for at nå de ambitiøse mål, som man gav håndslag på i Japan for to år siden.

”Håbet var, at parterne ville indgå en økonomisk aftale, der ville give et solidt afsæt for arbejdet med at sikre verdens natur frem mod 2020 [...]”

Aftalen betyder, at der på globalt plan gives yderligere 5 milliarder US\$ mere til udviklingslandene, således at puljen hvert år frem til 2015 er på ca. 10 milliarder US\$. Det skal ses i forhold til et anslået finansieringsbehov på 200 milliarder US\$ årligt,

hvis de 20 Aichi-biodiversitetsmål skal realiseres globalt i overensstemmelse med aftalen fra 2010.

Et skuffende ambitionsniveau set med NGO-briller, som hverken afspejler den værdi den biologiske mangfoldighed og økosystemtjenesterne har for vores samfund verden over, eller naturens rolle i den globale kamp for fattigdomsbekæmpelse.

”Faktum er, at aftalen langt fra sikrer de ressourcer, som skal til for at nå de ambitiøse mål, som man gav håndslag på [...]”

Aftalen efterlader et stort hul, som skal fyldes op enten af de enkelte landes egne regeringer, eller gennem donationer fra fonde eller erhvervsliv. Her efterlader aftalen fra Indien alt op til hver enkelt nation, så vi kan forudse en fortsat opgave i at rejse penge til investeringer i naturen ikke bare i udviklingslandene, men også i Danmark, hvor vi tillige har konstateret et gab mellem behovet for investering i naturbeskyttelse og naturgenopretning og så de til rådighed stående midler.

EU-Kommissionen anerkender biobrændstofs sociale konsekvenser

Af Nils Brøgger Jakobsen, leder af kampagne- og politikafdelingen, Mellempøkeligt Samvirke.

Den 17. oktober fremlagde Europa Kommissionen et nyt beslutningsforslag, som sætter et loft på 5 % for anvendelsen af fødevarerproducerede biobrændstoffer, der kan tælles med i implementeringen af EU-direktivet for vedvarende energi. Det byder Mellempøkeligt Samvirke (MS) velkommen, men MS anbefaler et fuldstændigt forbud mod fødevarerproduceret biobrændstof, fordi de sociale konsekvenser for verdens allerfattigste ved ’madbenzin’ er alt for store.

Mellempøkeligt Samvirke er ikke alene om dette synspunkt. I juni 2011 opfordrede Den Internationale Valutafond, Verdensbanken, WTO og FN, G20 landene til at fjerne alle biobrændstofmandater og tilskud hertil på grund af konsekvenserne for de globale fødevarerpriser.

”I Afrika overtager spekulanter hvert år jordområder, der svarer til tre gange Danmarks størrelse.”

Biobrændstoffer produceret på fødevarer resulterer desuden i globalt pres på landbrugsjord. I Afrika overtager spekulanter hvert år jordområder, der svarer til tre gange Danmarks størrelse. Det betyder ofte, at fattige familier bliver fordrevet fra deres jord og ikke længere kan brødføde sig selv.

Vi håber nu, at også den danske regering anerkender det problematiske i at putte madvarer i benzintanken. Danmark har indtil videre valgt at implementere direktivet om vedvarende energi via et snævert fokus på biobrændstof, som i udpræget grad er produceret på fødevarer.

”Vi håber nu, at også den danske regering anerkender det problematiske i at putte madvarer i benzintanken.”

Til trods for, at forslaget fra Kommissionen indeholder positive elementer blev teksten vedr. ILUC (Indirect Land Use Change) meget udvandet, inden forslaget blev fremlagt. Desuden sætter forslaget heller ikke en stopper for, at medlemslande må anvende

mere end 5% brændstof baseret på fødevarer – det kan blot ikke tælles med i implementeringen af VE-direktivet.

Det er tydeligt, at der er store interesser på spil i forhold til det fremlagte forslag. Også derfor er der brug for, at den danske regering bakker op om forslaget - får orden i eget hus - og styrker forslaget på de områder, hvor det er for svagt.

Skovbevarelse og klima – Danmark må sikre rettigheder

Af Jens Mattias Clausen, politisk medarbejder, IBIS

Skovbevarelse med danske støttekroner forekommer umiddelbart at være en klar vindersag. Udover de åbenlyse miljøgevinster ved at reducere afskovning, vil indsatsen som udgangspunkt også have en positiv effekt i kampen mod klimaforandringer. Det anslås, at op mod 15-20 % af verdens samlede CO₂-udledning stammer fra afskovning. Situationen er imidlertid lidt mere kompliceret end som så.

”[...] er skoven degraderet til blot at være et kulstoflager? Og hvilke konsekvenser har det for de folk, der bor i skoven?”

Den internationale klimamekanisme, der har til formål at reducere afskovning, kaldes REDD (Reducing Emissions from Deforestation and Forest Degradation). Danmark er på nuværende tidspunkt en af de helt store donorer på området, idet man både støtter REDD bilateralt og multilateralt gennem FN og Verdensbanken.

Men som navnet også antyder, er målet i virkeligheden i højere grad at reducere udledningen af drivhusgasser forbundet med afskovning, end det er at stoppe selve afskovningen. Det kan måske virke som en banal og pedantisk indvending, men i virkeligheden gør det en stor forskel. For er skoven så degraderet til blot at være et kulstoflager? Og hvilke konsekvenser har det for de folk, der bor i skoven?

Sammen med CARE, IWGIA, Noah og Verdens Skove har IBIS været del af en undergruppe under 92-gruppen, som nu er ved at udgive en række casestudier om REDD og de udfordringer, som mekanismen står over for. Og studierne viser desværre, at REDD på nuværende tidspunkt slet ikke tager tilstrækkeligt hensyn til de oprindelige og skovafhængige folk. Ofte foregår der ingen meningsfuld konsultation med lokalbefolkningen, før projektet er et fait accompli og i værste fald bliver deres rettigheder over jord, territorier og ressourcer negligeret og tilsidesat. REDD's ensidige fokus på CO₂-reduktioner betyder også, at eksempelvis plantagedrift kan modtage støtte, selvom konsekvenserne ofte er negative for både klima, miljø og lokalsamfund.

”Med Danmarks historiske engagement i oprindelige folks rettigheder må det være oplagt, at Danmark tager taktstokken på området [...]”

Som donorland har Danmark et særligt ansvar for at sikre, at REDD ikke underminerer lokalbefolkningens rettigheder, men i stedet er med til at forbedre deres vilkår. Med Danmarks historiske engagement i oprindelige folks rettigheder må det være oplagt, at Danmark tager taktstokken på området og bruger sin indflydelse positivt både bilateralt og multilateralt.

Nye tal: Hvert 8. menneske sult

Af Kirsten Hjørnholm Sørensen, politisk rådgiver, Mellempøkeligt Samvirke

Midt i oktober offentliggjorde FN-organisationerne FAO, IFAD og WFP nye estimater for, hvor mange mennesker der sult. Ifølge organisationerne er ca. 870 millioner mennesker kronisk underernærede. Det er cirka hvert ottende menneske på kloden. De nye tal kommer efter en revurdering af den måde, estimerne foretages på, og derfor er der kontroversielt nok også foretaget rettelser i estimerne af antallet af kronisk underernærede siden 1990.

”Ifølge organisationerne er ca. 870 millioner mennesker kronisk underernærede.”

På trods af den moderate nedjustering til 870 millioner, så rækker tallet ikke ved, at kampen mod sult har stået stille i den senere tid. Rapporten bekræfter også, at hver fjerde afrikener sult – Afrika er den eneste region hvor antallet af kronisk underernærede er steget i løbet af de senere år.

Mindre overraskende er det, at FAO vurderer, at ca. 852 millioner af de mennesker, som er kronisk underernærede, bor i udviklingslande, hvor man overvejende er af-

hængig af afgrøder og indtjening fra landbruget til at opretholde livet.

”Organisationerne anbefaler derfor at øge investeringen i landbruget – og særligt i smålandbrug og kvinder.”

Kvinder står i spidsen for størstedelen af de små landbrug i udviklingslande, og tidligere har FAO vurderet, at hvis kvinder fik samme adgang som mænd til træning, jord, input og kreditter, så kunne yderligere 150 millioner mennesker hives ud af sult. Den nye rapport fra de tre organisationer siger desuden, at økonomisk vækst er nødvendig, men at sammenhængen mellem øget økonomisk vækst og bedre ernæring er meget svag.

Økonomisk vækst alene er derfor ikke nok. Organisationerne anbefaler derfor at øge investeringen i landbruget – og særligt i smålandbrug og kvinder. Den type investering er i udviklingslandene særligt effektivt i forhold til at skabe økonomisk vækst og indkomst for fattige befolkningsgrupper – og dermed til også at forbedre ernæringstilstanden.

Hvor er kvinderettigheder og ligestilling i Rio+20 og 2015-målene?

Janice G. Førde, forkvinde for Kvindernes U-landsudvalg (KULU)

Konferencen ”Internationale kvindeøjne på Rio+20 Resultater, 2015-målene og Bæredygtig Udvikling Nu og Efter 2015”, den 22. oktober i København, satte et kvinde- og kønskritisk lys på resultater og udfordringer fra Rio+20 konferencen og 2015-målene indtil nu samt muligheder og vejen frem for bæredygtighedsmålene (SDGerne) og for post-2015 processen. Konferencen var et samarbejde mellem Kvindernes U-landsudvalg og FN-forbundet, Institut for Menneskerettigheder, Radikale Venstre og andre KULU medlemmer med støtte fra bl.a. 92-Gruppen.

”Regeringer har ikke holdt, hvad de lovede – Afrika opnår ikke 2015-målene uden kvinder og pigers lige deltagelse.”

Deltagerne var enige om, at Rio+20 hverken levede op til forhåbninger eller forventningerne, og at verdens regeringer ikke levede op til deres ansvar. Set gennem kvindeøjne var der nogle forbedringer angående seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR) samt fremskridt i Sundhed- og Befolkningsafsnittene ift. det første udkast til konferencens slutdokument. Til slut blev kvinderettigheder og ligestillingshensyn begrænset til enkelte afsnit i slutdokumentet, og især SRSR emner, som er

centrale for virkeliggørelsen af bæredygtig udvikling, manglede.

Resultaterne for 2015-målene halter også bagefter, specielt mht. kvinderettigheder og ligestilling.

Tre år før 2015-målene skal være i hus, er mange afrikanske lande bagud, fx. vedr. pigers uddannelse, hvor mange piger påbegynder men ikke afslutter grundskoleuddannelsen. Også klima-forandringer påvirker sundhed, ernæring og fødevarer-sikkerheden og truer kvinders rettigheder. Regeringer har ikke holdt, hvad de lovede – Afrika opnår ikke 2015-målene uden kvinder og pigers lige deltagelse.

Bæredygtighedsmålene, et af resultaterne fra Rio+20, skal fremme virkeliggørelsen af Rio+20 forpligtelserne, men inddragelsen af kvinde- og ligestillingshensyn i målene er stort set lige så uklar, som processen for hvordan målene skal blive til.

Koordineringen mellem de tre processer - 2015-målene, post-2015 og bæredygtighedsmålene - er rodet, og der mangler sammenhæng imellem dem. Der er brug for civilsamfundsorganisationers, især kvinderegtigheds- og menneskerettighedsorganisationers, deltagelse i processerne og et godt samarbejde med de andre aktører for at finde gode løsninger til udfordringerne.

”Der skal kæmpes for at sikre kvinders og pigers retfærdige deltagelse og andel i samfundsudvikling og i FN-processer [...]”

Konferencens deltagere var generelt enige om, at kvinderettigheder og ligestilling grundlæggende er nødvendige for at opnå bæredygtig udvikling. Derfor skal der kæmpes for at sikre kvinders og pigers retfærdige deltagelse i samfundsudvikling og i FN-processer, og ændre deres ulige betingelser for at opnå en bedre fremtid.

Læs mere på www.kulu.dk.

Kampen om sikkert medicinsk udstyr

Af Eline Aggerholm Kristensen, kemikaliemedarbejder, Det Økologiske Råd

Europæisk kemikaliepolitik vedtages oftest i miljøministrenes regi, men der indgår også farlig kemi i medicinsk udstyr, og her er det sundhedsministrene, der forhandler. Udstyret indgår i livsbevarende behandlinger, og der stilles store krav til funktionaliteten og sikkerheden. Sikkerheden overses dog, i forhold til indholdet af hormonforstyrrende plastblødgørere - de såkaldte ftalater.

Medicinsk udstyr reguleres gennem EU-direktiver, der lige nu er til revision. Der er dog ikke udsigt til væsentlige forbedringer. Derfor skal der kæmpes hårdt for, at brugen af ftalater begrænses til produkter, hvor der endnu ikke findes bedre alternativer. Det Økologiske Råd deltager i dette arbejde sammen med bl.a. den europæiske NGO-paraply Health Care Without Harm. EU parlamentet kommer til at spille en vigtig rolle, og Dan Jørgensen, MEP (S) har udtalt, at han vil kæmpe hårdt for at få indført et forbud mod ftalater.

”Sikkerheden overses [...] i forhold til indhold af hormonforstyrrende plastblødgørere, de såkaldte ftalater.”

Ftalater bliver overført til patienter fra ftalatholdigt udstyr, og utallige studier indikerer skadevirkninger såsom nedsat fertilitet, skader på kønsorganer, fedme og adfærdsförändringer. Især følsomme individer, som for tidligt fødte og småbørn, trues af alvorlige, kroniske lidelser.

Miljøminister Ida Auken vil ikke vente på, at EU lovgiver mod ftalater og har lige indført særforbud mod fire ftalater i en række forbrugerprodukter. Sundhedsminister Astrid Krag udtaler, at det samme ikke er muligt for medicinsk udstyr, da det strider mod EU-lovgivningen om frie bevægelighed og markedsføring af CE-mærkede varer. Men direktivet har en sikkerhedsklausul, der tillader medlemsstater at fjerne produkter fra markedet, der udgør en risiko

for patienterne. Denne klausul bør anvendes på ftalatholdigt udstyr.

"Ftalaterne er allerede dømt farlige i bl.a. legetøj og regntøj, så hvad er argumentationen for, at de ikke er skadelige i medicinsk udstyr?"

Lovgivningen skal strammes på EU-niveau, men indtil det sker, må vi benytte os af dansk særlovgivning. Ftalaterne er allerede dømt farlige i bl.a. legetøj og regntøj, så hvad er argumentationen for, at de ikke er skadelige i medicinsk udstyr? Der findes allerede ftalatfrit udstyr, som er konkurrencedygtigt i pris.

ARRANGEMENTER

2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00
En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org.)

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR.

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne på:

greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen på 22 39 01 03

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på www.eco-info.dk.

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen og Christine Jacobsen Mulvad, 92-gruppen, og Anne Liv Eberlein, WWF Verdensnaturfonden.

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk

Ønsker du at til- eller afmelde nyhedsbrevet, send en mail til: 92-gruppens_nyhedsbrev@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Jemtelandsgade 1
2300 København S.
T 35 24 50 90
E 92grp@92grp.dk